

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ความรู้ เกม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
แรงจูงใจไปสัมผัสถึง ทักษะทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นางสาวอรพันตร์ ชูชุม

ศูนย์วิทยาการ
จัดองกรุณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานินันต์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาตรุก้าสกุนทดานนิติศาสตร์
ภาควิชาวิจัยการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2523

RELATIONSHIPS BETWEEN PAST ACHIEVEMENT, HOME ENVIRONMENT,
ACHIEVEMENT MOTIVE, STUDY SKILLS AND ACADEMIC ACHIEVEMENT
OF STUDENTS AT THE UPPER SECONDARY EDUCATION LEVEL

Miss Oraphin Choochom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Educational Research

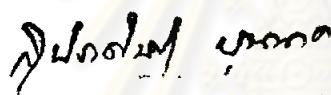
Graduate School

Chulalongkorn University

1980

หัวขอวิทยานิพนธ์ ภาคภาษาความรู้มั่นคงระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
 และจังเจ้าปัจจุบัน ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โดย นางสาวอรพินทร์ ชูชุม^๑
 ภาควิชา วิจัยภาษา
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรภา ปูรณ์โชติ^๒

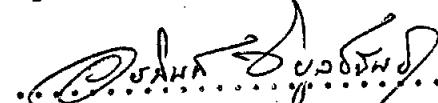
มติคณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของກิจกรรมหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิชัยวงศ์)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรรภา ปูรณ์โชติ)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรพินทร์ ชูชุม)

 กรรมการ
 (อาจารย์ชาติ พงษ์เจริญ)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน้าอวิชยาภินันด์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้อนุมัติ

นางสาวอรพินทร์ ชูชน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พช.วารณา ปุญโยชี

ภาควิชา

วิชาการศึกษา

ปีการศึกษา

2522

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโปรแกรมวิทย์-คณิต โปรแกรมศิลป์-ภาษา และโปรแกรมศิลป์-คณิต พร้อมหัวสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากตัวพยากรณ์ 4 ตัว คือ พื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์และทักษะทางการเรียน และจากตัวพยากรณ์ 11 ตัว คือ พื้นความรู้เดิม ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ การแบ่งเวลาในการศึกษา กิจกรรมในชั้นเรียน การอ่าน ทบทวนและการจดบันทึก การทำรายงานงานหรือทำกรอบบ้าน เทคนิคในการสอน และทักษะการใช้ห้องเรียน ฯลฯ ทั้งนี้ยังเป็นผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 โปรแกรมการเรียน จำนวน 1,146 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้าน แบบสอบถาม แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ และแบบสำรวจทักษะทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีค่าเบนพาสต์ สมประสิทธิ์สันติ์ คำสุกรของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณแบบเข้ากับแบบประเมิน ดังนั้น

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ และทักษะทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโปรแกรมวิทย์-คณิต และโปรแกรมศิลป์-ภาษา อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ ($p < .01$) พื้นความรู้เดิม แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์และทักษะทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโปรแกรมคิดป-ภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

2. คัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีความสัมพันธ์พหุคุณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 โปรแกรม อร่ามมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) คัวพยากรณ์ทั้ง 11 ตัว มีความสัมพันธ์พหุคุณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โปรแกรมคิดป-ภาษา และโปรแกรมคิดป-คณิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แต่คัวพยากรณ์เพียง 10 ตัว ยกเว้นทักษะทางการใช้ห้องสมุด มีความสัมพันธ์พหุคุณกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โปรแกรมวิทย์-คณิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

3. โปรแกรมวิทย์-คณิต เมื่อใช้คัวพยากรณ์ 4 ตัวพบว่า พื้นความรู้เดิม ทักษะทางการเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มีสมการพยากรณ์ในรูป คะแนนมาตรฐาน คือ $Z_A' = .6314 Z_I + .1962 Z_{IV}$ และเมื่อใช้คัวพยากรณ์ 11 ตัว พบว่า พื้นความรู้เดิม กิจกรรมในชั้นเรียน การแบ่งเวลาในการศึกษา ที่อยู่อาศัย การอ่านบทหวานและการตอบบันทึก สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_A' = .5593 Z_1 + .1395 Z_7 + .1107 Z_6 + .0861 Z_4 + .0892 Z_8$$

โปรแกรมคิดป-ภาษา เมื่อใช้คัวพยากรณ์ 4 ตัว พบว่า พื้นความรู้เดิม แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานคือ $Z_B' = .5883 Z_I + .1796 Z_{III}$ และเมื่อใช้คัวพยากรณ์ 11 ตัว พบว่า พื้นความรู้เดิม กิจกรรมในชั้นเรียน การอ่านบทหวานและการตอบบันทึก แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z_B' = .4921 Z_1 + .1851 Z_7 + .1411 Z_8 + .1000 Z_5$$

โปรแกรมกีฬา-กีติ เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 4 ตัว พบว่า พื้นความรู้เกิน แรงจูงใจที่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน สำนารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มีสมการพยากรณ์ในรูปแบบแนวมาตรฐานคือ

$$z'_c = .5094 z_I + .1584 z_{III} + .1298 z_{II}$$

และเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 1.1 ตัวพบว่า พื้นความรู้เกิน กิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิคในการสอน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สำนารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มีสมการพยากรณ์ในรูปแบบแนวมาตรฐานคือ

$$z'_c = .4751 z_1 + .2114 z_7 + .1480 z_{10} + .1116 z_2$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Relationships between Past Achievement,
Home Environment, Achievement Motive, Study
Skills and Academic Achievement of Student
at the Upper Secondary Education Level

Name Miss Oraphin Choochom

Thesis Advisor Assistant Professor Vanna Puranajoti, Ed.D.

Department Educational Research

Academic Year 1979

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the relationships between past achievement, home environment, achievement motive, study skills and academic achievement of students in Program Sciences-Mathematics, Program Arts-Languages and Program Arts-Mathematics at the upper secondary education level, and to construct the multiple regression equation for predicting academic achievement from 4 predictors (past achievement, home environment, achievement motive and study skills) and 11 predictors (past achievement, family relationship, economics status, home areas, achievement motive, time distribution, classroom activities, reading review and note-taking, doing report or home work, examination techniques, and library skills). The sample consisted of 1146 students at the upper secondary education level who studied in each of the three programs in Bangkok Metropolis. The

Instruments used for collecting data were Home Environment Questionnaire, Achievement Motive Questionnaire and Study Skills Inventory. Data was analyzed by the Pearson's Product Moment Correlation Method and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows.

1. There were significant correlations between past achievement, home-environment, achievement motive, study skills and academic achievement of students in Program Sciences-Mathematics and Program Arts-Mathematics ($p < .01$). Past achievement, achievement motive and study skills were significantly correlated with academic achievement of students in Program Arts-Languages ($p < .01$).

2. There were significant multiple correlations between 4 predictors and academic achievement of students in three programs ($p < .01$). There were significant multiple correlations between 11 predictors and academic achievement of students in Program Arts-Languages and Program Arts-Mathematics ($p < .01$), but there were significant multiple correlations between 10 predictors (except library skills) and academic achievement of students in Program Sciences-Mathematics ($p < .01$).

3. Program Sciences-Mathematics, it was found that past achievement and study skills from 4 predictors can be used for predicting students' academic achievement.

The regression equation in standard scores form was

$z_A' = .6314 z_I + .1932 z_{IV}$; and past achievement, classroom activities, time distribution, home areas, reading review and note-taking from 11 predictors can be used for predicting students academic achievement. The regression equation in standard scores form was

$$z_A' = .5593 z_1 + .1395 z_7 + .1107 z_6 + .0861 z_4 + .0892 z_8 +$$

Program Arts-Language, it was found that past achievement, achievement motive from 4 predictors can be used for predicting students academic achievement. The regression equation in standard scores form was

$$z_B' = .5883 z_I + .1796 z_{III} ;$$

and past achievement classroom activities, reading review and note-taking, and achievement motives from 11 predictors can be used for predicting students academic achievement. The regression equation in standard scores form was

$$z_B' = .4921 z_1 + .1851 z_7 + .1411 z_8 + .1000 z_5 +$$

Program Arts-Mathematics, it was found that past achievement, achievement motive, and home environment from 4 predictors can be used for predicting students academic achievement. The regression equation in standard scores form was

$z_C' = .5094 z_I + .1584 z_{III} + .1298 z_{II} ;$ and past achievement, classroom activities, examination techniques, and family relationship from 11 predictors can be used for predicting students academic achievement. The regression equation in standard scores form was

$$z_C' = .4751 z_1 + .2114 z_7 + .1480 z_{10} + .1116 z_2 +$$

กิติกรรมประจำปี

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลงได้ โดยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ บูรณี ขณะ อาจารย์พิเศษ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก่ไขตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิมายนุวัฒน์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพ วากเขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวัศ์ ปัทุมราช และอาจารย์ ปรีชา สมแก้ว ที่ให้ความกรุณาช่วยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบสำรวจ ผู้วิจัยรู้ลึกชานมิ้ง และขอกราบขอบขอน พระดุณอย่างลุ้นนา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ประจำฝ่ายวิชาการ-วัดผล ที่ได้ให้ความสละเวลามากในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

อรพินทร์ ชูชุม

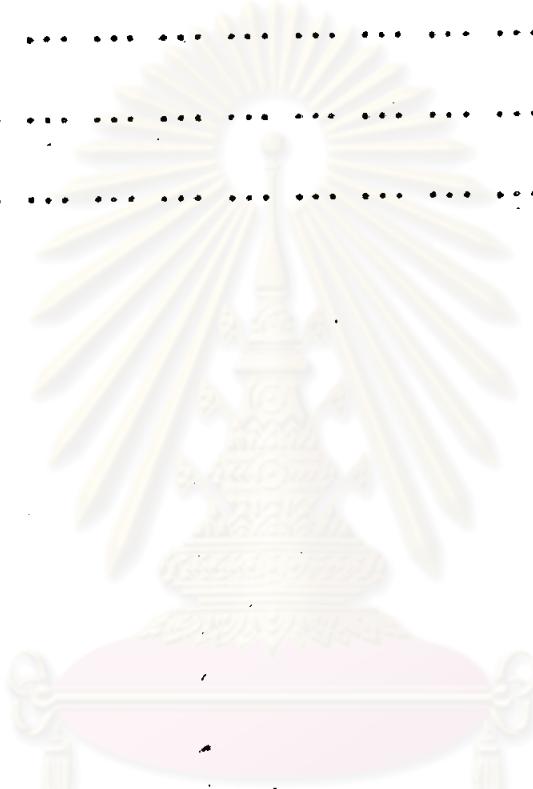
ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิจกรรมมีระกาศ	๕
รายการตารางประกอบ	๖
บทที่	
๑. บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปูด้า	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
สมมติฐานของการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๖
ข้อคิดเห็นของงานของการวิจัย	๖
ความจำกัดของการวิจัย	๗
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๗
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	๘
๒. วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	๙
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร	๓๖
กลุ่มตัวอย่าง	๓๖
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๘
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๖
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๗

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
5. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	113
ประวัติเขียน	130

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประชุม

รายงานที่	หน้า
1. รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละห้องที่การศึกษา ..	37
2. จำนวนนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโปรแกรม	
การเรียน	38
3. ค่าความเที่ยง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความคลาดเคลื่อน	
มาตรฐานในการวัดของแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้าน	41
4. ค่าความเที่ยง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความคลาดเคลื่อน	
มาตรฐานในการวัดของแบบสำรวจทางการเรียน	46
5. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่าง	
ตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	
โปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 468 คน (เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 4 ตัว)	57
6. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
กับตัวพยากรณ์ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สัมพันธ์	
พหุคุณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต	
จำนวน 468 คน	58
7. การหาค่าเฉลี่ยตัวพยากรณ์ที่นัยสำคัญในตัวพยากรณ์โดยสัมฤทธิ์ทางการ	
เรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต	
จำนวน 468 คน	59

ตารางที่

หน้า

13. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่าง ตัวพยากรณ์กับตัว เกณฑ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน (เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 4 ตัว)	66
14. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัว พยากรณ์ และการทดสอบเบื้องต้นของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	67
15. การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์โดยสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	68
16. ค่าสัมประสิทธิ์ทดสอบของตัวพยากรณ์ ค่าความคาดคะ炬ที่อ่อนมากรฐาน ของสัมประสิทธิ์ทดสอบของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบสัมประสิทธิ์ทดสอบ ของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณ ค่าความคาด คะ炬ที่อ่อนมากรฐานของการพยากรณ์ และถ้าคงที่ของสมการพยากรณ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	69
17. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่าง ตัวพยากรณ์กับตัว เกณฑ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 468 คน (เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 11 ตัว)	71

ตารางที่	หน้า
18. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวพยากรณ์ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 468 คน	73
19. การหาค่าถ่วงตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 468 คน	74
20. ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ภาพทดสอบสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของพยากรณ์ และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมวิทย์-คณิต จำนวน 468 คน	76
21. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่างตัวพยากรณ์กับภาษาไทย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิป-ภาษา จำนวน 401 คน (เมื่อใช้ตัวพยากรณ์ 11 ตัว)	78
22. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวพยากรณ์ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิป-ภาษา จำนวน 401 คน	80

ตารางที่

23. การหากุญแจพยากรณ์ที่มนัยสำคัญ ในการพยากรณ์สืบต่อทิ่ทาง การเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรม ศิลป์-ภาษา จำนวน 401 คน	81
24. ค่าสัมประสิทธิ์คงอยของตัวพยากรณ์ ความความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์คงอยของตัวพยากรณ์ การทำสอบ สัมประสิทธิ์คงอยของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ความความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ และค่าคงที่ของ สมการพยากรณ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรม ศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	83
25. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่าง ตัวพยากรณ์กับตัว เกณฑ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	85
26. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับตัว เกณฑ์ และการทำสอบเนย์คัลคูลของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป์- คณิต จำนวน 277 คน	87
27. การหากุญแจพยากรณ์ที่มนัยสำคัญ ในการพยากรณ์สืบต่อทิ่ทาง การเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรม ศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	88
28. ค่าสัมประสิทธิ์คงอยของตัวพยากรณ์ ความความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์คงอยของตัวพยากรณ์ การทำสอบสัมประสิทธิ์ คงอยของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ความ คลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ และค่าคงที่ของสมการ พยากรณ์ โปรแกรมศิลป์-คณิต จำนวน 277 คน	90